

Stál voják na dešti

Jaromír Nohavica

Ami

D

Ami

D

1. Stál voják na dešti a bylo to už k ránu,

Ami

D

C

Cdim

E7

stál voják na dešti a hlídal zbrojní sklad,

Ami

G

F

Dmi

C

E7

stál voják, stál tam sám, pršelo do kaštanů,

Dmi

Ami

malounko svítalo, šli ho už vystřídat.

2. Vzal voják samopal, dal do úst hlaveň tmavou,

a byl ten polibek hořký a ledový,

co mu tam na dešti v té chvíli táhlo hlavou,

od toho vojáka nikdo se nedoví.

3. Leží a nedýchá, liják mu ránu myje,

krev bloudí, země má, co s ní - nu jen ji ber,

je zbytečná ta krev, i voják zbytečný je,

navždycky zbytečný, navždycky dezertér.

4. A my tu sedíme a soudit by se chtělo,

tohle se nedělá, tak neumírá muž,

jenže to promoklé, to natažené tělo

nevzbudí žádný soud a žádná moudrost už.

5. Kdopak mu pomohl, kdopak mu ruku podal,

když v noci na prýčně seděl a nemoh' spát,

tak někdy cizí jsme, lhostejní jak ta voda,

a pak se na dešti zastřelí, zastřelí kamarád ...